

Bilag 17.**DE SAMVIRKENDE DANSKE
LANDBOFORENINGER.**

Den 4. februar 1970.

**Notat vedrørende landbrugets andel i obligationmassen og de vedrørende kredit- og
hypotekforeninger fremsatte forslags virkning på den årlige ydelse.**

I omstående tabel 1 er for årene 1960-69 anført landbrugets bruttogældstiftelse og samlede prioritetsgæld i reallåneinstitutioner og den tilsvarende samlede tilgang af obligationer og cirkulerende obligationsmasse.

Landbrugets andel af tilgangen af obligationer udgjorde 23 pct. i 1960, men er i 1968 faldet til 11 pct., og af den samlede cirkulerende obligationsmasse lagde landbruget i 1968 kun beslag på 15 pct. mod 24 pct. i 1960. I denne opgørelse er alene medtaget obligationslån fra kredit- og hypotekforeninger samt reallånefonds, men ikke kommunekreditforeninger og skibskreditfonden.

I tabel 2 er anført et eksempel på virkningen af de foreslåede begrænsninger i lånegrænse og løbetid. På en ejendom med en handelsværdi på 500.000 kr. kan der efter gældende praksis fås et 7 pct. 45-årigt kreditforeningslån med en hovedstol på 250.000 kr. (Der er set væk fra den i loven hjemlede mulighed for et 60-årigt lån med en hovedstol på 60 pct. af pantets værdi).

I Landbrugets Realkreditfond kan der gives lån op til 70 pct. af værdien, i eksemplet således et 7 pct.s 30-årigt lån på 100.000 kr.

Hvis lovforslaget gennemføres, vil det tvinge den unge landmand, der står overfor et sådant ejendoms køb, til at ombytte 50.000 kr. af kreditforeningslånet med et tilsvarende lån i Realkreditfonden, og det tilbageblevne kreditforeningslån vil blive 30-årigt i stedet for 45-årigt.

Virkningen heraf er belyst i tabellen. Den samlede ydelse stiger i det første år med 2873 kr. eller med 10 pct., i det væsentlige fordi *annuitetslånet* i kreditforeningen er ombyttet med et *serielån* i Realkreditfonden. Af samme årsag bliver merydelsen år for år mindre, således at den efter 20 år kun udgør 656 kr.

Men det er i de første år efter ejendoms købet, at den unge landmand har behov for at have så små ydelser som muligt.

Hertil kommer, at den forøgede ydelse alene falder på *afdragene*, medens renteydelsen i det første år er en smule mindre og i de følgende år er stærkt faldende. Det vil sige, at den større udgift *ikke* vil være en driftsudgift, der i en vis udstrækning kunne kompenseres gennem skattebesparelse.

Til folketingets realkreditudvalg.